

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์ที่ ๖๒/๒๕๖๕

วันที่ ๑๕ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง { นายณัฐธัญพงศ์ วงศ์อินตา ผู้อุทธรณ์
นายกองค้การบริหารส่วนตำบลลำลูกกา เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีให้ปรับปรุงแก้ไขและระงับเหตุรำคาญตามพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้เช่าที่ดินเพื่อใช้ประกอบธุรกิจรับซื้อของเก่า ตั้งอยู่ใกล้กับสถานประกอบกิจการของบริษัท เจิมเจริญทรัพย์ไรซ์เคิล จำกัด ซึ่งผู้อุทธรณ์มีรายชื่อเป็นผู้ถือหุ้นอยู่ด้วย ถูกร้องเรียนจากผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงว่าได้รับความเดือดร้อนจากการขนถ่ายสินค้าก่อให้เกิดเสียงดังรบกวน ต่อมาได้รับคำสั่งนายกองค้การบริหารส่วนตำบลลำลูกกา เจ้าพนักงานท้องถิ่น คำสั่งที่ ๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๕ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมให้ปรับปรุงแก้ไขและระงับเหตุรำคาญ โดยให้หยุดประกอบกิจการที่ก่อให้เกิดเสียงดัง (หยุดใช้รถแม็คโครในการขนถ่ายสินค้า) จนกว่าจะดำเนินการหาวิธีที่เหมาะสมและไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญต่อประชาชนที่พักอาศัยข้างเคียงนับตั้งแต่วันที่รับคำสั่ง ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วย ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ขอให้เพิกถอนคำสั่งและขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งให้สามารถดำเนินการต่อไปได้โดยไม่เกิดความเสียหาย

ผู้อุทธรณ์รับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕ โดยมีบุคคลภายในสถานประกอบกิจการลงลายมือชื่อรับคำสั่งไว้ ปรากฏหลักฐานตามสำเนาคำสั่ง ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นหนังสือลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕ กรมอนามัยลงรับเมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์คำสั่งภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฝ่ายเลขานุการมีหนังสือถึงคู่กรณีและหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริงสังกัดกรมอนามัย ครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๕ มีผลการดำเนินการดังนี้ ๑) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๔๐๓๒ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๕ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งรับพิจารณาและให้เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่ยื่นข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่นเพิ่มเติม ๒) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๔๐๓๓ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๕ ถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้ทำคำชี้แจงแก้อุทธรณ์ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือ ที่ ปท ๗๒๒๐๔/๖๖๐ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๕ ชี้แจงแก้อุทธรณ์พร้อมเอกสารหลักฐาน ๓) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๔๐๓๔ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๕ แจ้งให้ศูนย์อนามัยที่ ๔ สระบุรีตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งศูนย์อนามัยฯ มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๑๔.๐๗/๑๑๑๒ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๕ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง และมอบหมายให้นางพัชรภรณ์ กระต่ายทอง ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ เข้าชี้แจงในที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๕๓-๗/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕

ผู้อุทธรณ์...

ผู้ถือหุ้นเช่าที่ดินพื้นที่ ๔ ไร่ ใช้ทำธุรกิจรับซื้อของเก่า ตั้งอยู่ใกล้เคียงกับสถานประกอบการค้าของเก่าของบริษัท เจมเจริญทรัพย์รีไซเคิล จำกัด ซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทการประกอบกิจการสะสมวัตถุ หรือสิ่งของที่ชำรุดใช้แล้วหรือเหลือใช้แล้ว เลขที่ ๒๕/๒๕๖๕ ใช้ได้ถึงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๖ โดยผู้ถือหุ้นมีรายชื่อเป็นผู้ถือหุ้นอยู่ด้วย และอยู่ระหว่างขยายพื้นที่ประกอบกิจการไปยังสถานที่ใหม่ ผู้ถือหุ้นถูกร้องเรียนจากประชาชนที่อยู่อาศัยใกล้เคียงว่าได้รับความเดือดร้อนจากการใช้รถแบคโฮขนถ่ายสินค้าก่อให้เกิดเสียงดังรบกวน เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลลาลูกกาได้ลงพื้นที่ตรวจสอบพบว่าเสียงดังตามที่ถูกร้องเรียนจริงและแนะนำให้ดำเนินการแก้ไขแต่ยังได้รับแจ้งเรื่องร้องเรียนกรณีดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงมีหนังสือถึงศูนย์อนามัยที่ ๔ สระบุรี ขอให้ตรวจวัดเสียงรบกวน ผลปรากฏว่ามีค่าระดับการรบกวน ๒๓.๒ เดซิเบลเอ ถือเป็นเสียงรบกวน พิจารณาว่าเป็นเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ สั่งให้ผู้ถือหุ้นแก้ไขและระงับเหตุรำคาญ โดยให้หยุดประกอบกิจการที่ก่อให้เกิดเสียงดัง (หยุดใช้รถแบคโฮในการขนถ่ายสินค้า) จนกว่าจะดำเนินการหาวิธีที่เหมาะสมและไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญต่อประชาชนที่พักอาศัยข้างเคียงนับตั้งแต่วันที่รับคำสั่ง

ผู้ถือหุ้นไม่พอใจคำสั่ง ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ขอให้เพิกถอนคำสั่ง และขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งให้ดำเนินการต่อไปได้โดยไม่เกิดความเสียหายจนกว่าจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ มีประเด็นโต้แย้งสรุปความได้ว่า ผู้ถือหุ้นได้เรียกให้บริษัทเอกชนที่ขึ้นทะเบียนห้องปฏิบัติการวิเคราะห์เอกชนจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมมาตรวจวัดเสียงจากการใช้รถแบคโฮ ๑ ตัว มีค่าระดับการรบกวน ๑๕.๐ เดซิเบลเอ จึงร้องขอให้อนุญาตใช้รถแบคโฮ ๑ ตัวขนถ่ายสินค้าในระหว่างก่อสร้างโกดังใหม่ คาดการณ์ว่าจะใช้เวลาประมาณ ๖ เดือนในการก่อสร้าง

เจ้าพนักงานท้องถิ่นทำคำชี้แจงแก่ผู้ถือหุ้น สรุปความได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ องค์การบริหารส่วนตำบลลาลูกกาได้รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนที่อาศัยบริเวณใกล้เคียงว่าได้รับความเดือดร้อนจากการประกอบกิจการรับซื้อของเก่าของบริษัท เจมเจริญทรัพย์รีไซเคิล จำกัด มีกลิ่นเหม็นคล้ายสารเคมีรบกวนใบไม้ในบริเวณบ้านมีลักษณะเหี่ยวเฉาและมีเสียงดังจากการคัดแยกและขนย้ายเศษวัสดุดังรบกวน วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๓ เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลลาลูกกาได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง พบว่าภายในสถานประกอบการมีกองกระป๋องสเปรย์ปรับอากาศและกระป๋องสเปรย์กำจัดแมลงจำนวนมาก โดยมีลูกจ้างทำหน้าที่เจาะกระป๋องสเปรย์ก่อนทำการบีบอัด ส่งผลให้กลิ่นจากกระป๋องสเปรย์รบกวนประชาชนที่อาศัยอยู่โดยรอบ ในกรณีที่พบว่ามิใช่ใบไม้บางต้นมีลักษณะเหี่ยวเฉา ผู้ถือหุ้นแจ้งว่าก่อนเกิดเหตุสองวันได้มีการตัดถังบรรจุแก๊สที่ใช้ในงานเชื่อมโลหะ ซึ่งมีบางถังที่มีแก๊สตกค้างภายในถังจึงมีการเปิดระบายแก๊สออก ส่งผลให้แก๊สดังกล่าวไปสัมผัสกับใบไม้จึงเกิดอาการเหี่ยวเฉา โดยในวันที่ทำการตรวจสอบไม่พบว่าการตัดถังแก๊สเนื่องจากถูกตัดและขนย้ายออกจากสถานประกอบการแล้ว ภายในสถานประกอบการมีการขนย้ายเศษวัสดุขึ้นรถบรรทุกมีเสียงดัง ซึ่งประชาชนที่พักอาศัยข้างเคียง แจ้งว่าได้รับความเดือดร้อนจากเสียงดังในช่วงเวลาเข้าบางวันมีการเริ่มงานเวลาประมาณ ๐๕.๐๐ น. และช่วงเวลาเย็นบางวันมีการทำงานถึง ๒๐.๐๐ น. เป็นช่วงเวลาที่ประชาชนต้องการพักผ่อน ซึ่งผู้ถือหุ้นได้แจ้งว่าเป็นช่วงเร่งขนถ่ายเศษวัสดุเพื่อส่งขายก่อนปิดบัญชีสิ้นปี ทำให้มีการเริ่มงานเร็วและเลิกงานช้ากว่าปกติและหลังปีใหม่จะแก้ไขปรับปรุงให้เป็นปกติ จึงให้คำแนะนำให้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข ตามหนังสือที่ ปท ๗๒๒๐๔/๑๒ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๔ ดังนี้ (๑) ห้ามประกอบกิจการที่ก่อให้เกิดเสียงดังก่อนเวลา ๐๗.๐๐ และหลัง ๑๗.๐๐ น. (๒) ให้ปรับปรุงแก้ไขปัญหากลิ่นและสารเคมีจากกระป๋องสเปรย์เนื่องจากเป็นขยะอันตรายที่จะต้องได้รับการกำจัดอย่างถูกวิธีเพื่อป้องกันไม่ให้น้ำมันจากกระป๋องดังกล่าวกระจายสู่สิ่งแวดล้อมได้ และเมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๔ ได้ติดตามการแก้ไข

และสอบถามผู้ร้องเรียนไม่พบปัญหาตามที่ร้องเรียนแล้วจึงถือว่าเรื่องร้องเรียนดังกล่าวยุติไป วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ได้รับเรื่องร้องเรียนทางโทรศัพท์จากประชาชนที่อาศัยอยู่ข้างเคียงร้านรับซื้อของเก่า เจิมเจริญทรัพย์ว่าได้รับความเดือดร้อนเนื่องจากมีกลิ่นเหม็นคล้ายสารเคมี และมีเสียงดังจากการคัดแยก และขนย้ายเศษวัสดุตั้งรกราก จากการตรวจสอบพบว่า ภายในสถานประกอบการมีกองถังเหล็ก ๒๐๐ ลิตร อยู่จำนวนมาก ส่วนใหญ่เป็นถังเหล็กที่เคยใช้บรรจุไขมันเนยและมีถังที่เคยใช้บรรจุสารเคมีอื่นปะปนอยู่บ้าง บริเวณข้างกองถังเหล็กมีกองโลหะต่าง ๆ ประกอบด้วยกระป๋องสเปรย์ปรับอากาศ กระป๋องสเปรย์กำจัดแมลง กองรวมอยู่กับกระป๋องชนิดอื่นๆ และกำลังมีการขนย้ายเศษวัสดุขึ้นรถบรรทุกมีเสียงดัง ประชาชนที่พักอาศัย ข้างเคียงแจ้งว่าได้รับความเดือดร้อนจากเสียงดังในช่วงเวลาเช้ามืด บางวันมีการเริ่มงานเวลาประมาณ ๐๕.๐๐ น. ช่วงเวลาเย็นบางวันมีการทำงานเกินเวลา ๒๐.๐๐ น. ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ต้องการพักผ่อน ผู้ประกอบการแจ้งว่า อาจมีการทำงานล่วงเวลาบ้างในวันที่ต้องเร่งขนย้ายสินค้า แต่ไม่ได้ทำทุกวัน จึงให้คำแนะนำให้ดำเนินการ ปรับปรุงแก้ไข ตามหนังสือที่ ปท ๗๒๒๐๔/๓๕๙ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ดังนี้ (๑) ห้ามประกอบกิจการ ที่ก่อให้เกิดเสียงดังก่อนเวลา ๐๗.๐๐ และหลัง ๑๗.๐๐ น. (๒) ห้ามรับซื้อกระป๋องสเปรย์หรือภาชนะที่เคยใช้ บรรจุสารเคมี เนื่องจากกระป๋องสเปรย์เหล่านั้นเป็นขยะอันตรายที่จะต้องได้รับการกำจัดอย่างถูกวิธี เพื่อป้องกันไม่ให้สารเคมีจากกระป๋องดังกล่าวกระจายสู่สิ่งแวดล้อม (๓) ให้ย้ายจุดรวบรวมวัสดุที่เป็นโลหะต่าง ๆ เข้าไปด้านหลังที่ดินเพื่อลดปัญหาเสียงดังรบกวน และให้อยู่ในระยะห่างที่ไม่ให้เกิดผลกระทบต่อผู้อาศัยข้างเคียง ต่อมาวันที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่ได้ติดตามการแก้ไขพร้อมกับผู้ร้องเรียน พบว่า ผู้อุทธรณ์ กำลังย้ายจุดรวมวัสดุที่เป็นโลหะเข้าไปด้านหลังที่ดิน โดยผู้ร้องเรียนแจ้งว่าปัญหาเสียงดังและเวลาปฏิบัติงาน ของสถานประกอบการอยู่ในเกณฑ์ที่พอรับได้ ส่วนปัญหากลิ่นเหม็นสารเคมีไม่พบปัญหาแล้ว เรื่องร้องเรียน ดังกล่าวจึงยุติไป และเพื่อเป็นการป้องกันปัญหาผู้อุทธรณ์จะไม่รับซื้อกระป๋องเคมีอีก โดยจะเพิ่มการตรวจสอบ ก่อนรับซื้อและแจ้งให้ผู้นำวัสดุมาขายทราบ วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๕ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับหนังสือ ที่ ปท ๐๕๑๘/ว ๕๒๐๐ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๔ จากศูนย์ดำรงธรรมอำเภอลำลูกกา ให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง และดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ กรณีที่มีการนำเสนอว่าปัญหาโรงงานรับซื้อของเก่ารีไซเคิลของบริษัท เจิมเจริญทรัพย์ รีไซเคิล จำกัด ประกอบกับมีผู้ร้องเรียนไปยังองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานีว่าได้รับความเดือดร้อน จากการทำงานของรถแบคโฮขนาดใหญ่ขนถ่ายของ รวมถึงการอัด การกระแทก ตลอดทั้งกลางวันและกลางคืน โดยไม่มีวันหยุด ทำให้เกิดเสียงดัง แร้งสันสะท้อน ฝุ่นละออง ทำให้ประชาชนผู้พักอาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียง ได้รับความเดือดร้อนรำคาญเป็นอย่างมาก ในวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๕ ได้เข้าตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่า สถานประกอบการกำลังคัดแยกวัสดุโลหะขึ้นรถบรรทุกโดยใช้รถแบคโฮ จำนวน ๓ คัน และมีเสียงดังตามที่ถูกร้องเรียน จึงได้แจ้งปัญหาให้ผู้ประกอบการทราบ และผู้ประกอบการแจ้งว่าจะดำเนินการแก้ไขโดยย้ายกองเศษวัสดุ ที่เป็นโลหะเข้าไปด้านหลังของพื้นที่ ซึ่งอยู่ห่างจากจุดเดิมอีกประมาณ ๕๐ เมตร โดยจะดำเนินการทันที พร้อมทั้งจะเพิ่มการควบคุมการปฏิบัติงานของพนักงานขับรถแบคโฮไม่ให้มีการกระแทกหรือบดอัดโลหะ จนเกิดเสียงดังรบกวนอีก และจะย้ายบ้านพักคนงานที่อยู่ด้านหลังพื้นที่มาไว้แทนที่จุดที่เป็นกองวัสดุเดิม ส่วนกรณีที่ร้องเรียนว่ามีเสียงดังตลอดเวลานั้น ได้ตรวจสอบเวลาปฏิบัติงานของพนักงานแล้ว พบว่าพนักงาน เริ่มงานเวลาประมาณ ๐๗.๓๐ น. และเลิกงานเวลา ๑๗.๓๐ น. เหตุที่ร้องเรียนว่าเสียงดังตลอดเวลาจึงไม่เป็นจริง ตามที่ถูกร้องเรียน และวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๕ ได้ติดตามผลการดำเนินการแก้ไข พบว่า ผู้ประกอบการ ได้ย้ายกองเศษวัสดุที่เป็นโลหะเข้าไปด้านหลังของพื้นที่และพบว่ากำลังมีการปรับพื้นที่และเริ่มมีการก่อสร้าง บ้านพักคนงาน ตามที่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ไว้แล้ว วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีหนังสือ ที่ ปท ๗๒๒๐๔/๑๒๖ ถึงอธิบดีกรมอนามัย ขอความอนุเคราะห์เจ้าหน้าที่ตรวจวัดค่าเสียงดังรบกวนจากการ ประกอบกิจการดังกล่าว และเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการดำเนินการแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องไม่ให้เกิดผลกระทบต่อผู้อาศัยข้างเคียงต่อไป วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ได้รับเรื่องร้องเรียนจากผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง

กับโรงงานรับซื้อของเก่า รวม ๑๑ คน ว่าได้รับความเดือดร้อนจากเสียงดัง แร่งสนั่นสะเทือน ฝุ่นละออง อย่างหนัก โรงงานไม่มีรั้ว ไม่มีระบบบำบัดน้ำเสีย ไม่มีท่อระบายน้ำ มีขยะและน้ำจากขยะไหลลงที่นาของชาวบ้าน มีรถบรรทุกของเก่าจอดกีดขวางทางสาธารณะ และวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ได้รับเรื่องร้องเรียนว่ามีผู้ได้รับความเดือดร้อนจากฝุ่นละออง และน้ำเสียจากกองเศษวัสดุโลหะต่าง ๆ ไหลซึมเข้าพื้นที่ร่องเลี้ยงปลาทำให้ปลาที่เลี้ยงตายหมดและต้นพืชกระท่อมที่ปลูกใบเหี่ยวแห้งเสียหายจำนวนมาก เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาว่าเหตุร้องเรียนเกิดขึ้นหลายครั้งและมีการแก้ไขมาเป็นลำดับ แต่ปัญหาการร้องเรียนนั้นไม่ได้ช้อยุติ จึงมีหนังสือที่ ปท ๗๒๒๐๔/ว๑๔๖ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ เชิญผู้เกี่ยวข้องทั้งส่วนราชการ ผู้ร้องเรียน และผู้อุทธรณ์ เข้าร่วมประชุมเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาและหาช้อยุติในวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ โดยในที่ประชุมได้สรุปปัญหา และได้ทำบันทึกข้อตกลงไว้เป็นหลักฐาน ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้นำข้อตกลงมาออกเป็นคำสั่งไว้เป็นหลักฐาน ตามคำสั่งที่ ๒/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๕ เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลลำลูกกาได้ติดตามการแก้ไขปัญหามาตามคำสั่งที่ ๒/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ พบว่า ผู้อุทธรณ์ได้ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้ว วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๕ ได้รับการประสานงานจากเจ้าหน้าที่ศูนย์อนามัยที่ ๔ สระบุรี กรมอนามัย เข้าตรวจวัดระดับเสียงดังรบกวน โดยได้ทำการวัดค่าเสียงบริเวณบ้านพักอาศัยของผู้ร้องเรียนมีระยะห่างจากสถานประกอบการประมาณ ๔๐๐ เมตร ขณะทำการวัดค่าเสียงเวลา ๑๑.๒๐ น.และมีการใช้รถแบคโฮทำงานจำนวน ๒ คัน ต่อมาวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๕ ได้รับหนังสือ ที่ สธ ๐๙๑๔.๐๗/๖๖๘ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๕ แจ้งผลการตรวจวัดค่าระดับเสียงรบกวน โดยค่าระดับการรบกวนที่วัดได้คือ ๒๓.๒ เดซิเบลเอ ซึ่งเกินกว่าค่าปกติ จึงพิจารณาว่าเป็นเหตุรำคาญตามบทบัญญัติมาตรา ๒๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และนำไปสู่การออกคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่อุทธรณ์นี้ ในกรณีที่การออกคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกคำสั่งเป็นชื่อของผู้อุทธรณ์ ส่วนใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพออกให้เป็นชื่อบริษัทเจมเจริญทรัพย์รีไซเคิล จำกัด และในหนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลไม่มีชื่อผู้อุทธรณ์ปรากฏอยู่นั้นได้ชี้แจงว่า ทุกครั้งที่มีการตรวจสอบหรือการรับเรื่องราวร้องเรียนทุกครั้งนั้น ผู้อุทธรณ์เป็นผู้แสดงตนว่าเป็นเจ้าของและเป็นผู้รับเรื่องทุกครั้ง

ศูนย์อนามัยที่ ๔ สระบุรี กรมอนามัย ร่วมกับเจ้าหน้าที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปทุมธานี ได้เข้าตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๕ พบว่า สถานประกอบการชื่อบริษัท เจมเจริญทรัพย์รีไซเคิล จำกัด ตั้งอยู่เลขที่ ๔๙/๙ หมู่ที่ ๗ ตำบลลำลูกกา อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี เดิมใช้พื้นที่ ๒ ไร่ เป็นอาคารมีโครงสร้าง ลักษณะเป็นโกดังเก็บสินค้า ๑ ไร่ และ ๑ ไร่ เป็นพื้นที่โล่งใช้เก็บเศษโลหะเพื่อคัดแยกและนำไปขายต่อ ในเดือนเมษายน ๒๕๖๕ ได้เข้าที่ดินประกอบกิจการเพิ่มขึ้นอีก ๔ ไร่ มีพื้นที่รวม ๖ ไร่ สำหรับเก็บเศษโลหะเพื่อคัดแยกและนำไปขายต่อ ซึ่งบริเวณที่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอยู่ทางด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือของสถานประกอบการที่ได้รับอนุญาต สภาพแวดล้อมโดยรอบส่วนใหญ่เป็นบ้านพักอาศัย มีบริเวณไม่ชิดกันมาก บริเวณด้านทิศเหนือและด้านทิศใต้ถัดจากสถานประกอบการมีบ้านเดี่ยวสำหรับพักอาศัย เป็นรัศมีระยะประมาณ ๑๕๐ เมตร ด้านทิศตะวันตกติดถนนเลียบคลอง ๘ - ลำลูกกา ด้านทิศตะวันออกเป็นพื้นที่โล่งไม่มีการใช้ประโยชน์จากที่ดิน สถานประกอบการได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการสะสมวัตถุ หรือสิ่งของที่ซารุดใช้แล้ว หรือเหลือใช้ ตามใบอนุญาตเลขที่ ๒๕ เล่มที่ ๐๓ ปี ๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๕ จากการสอบถามผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ประกอบกิจการทุกวัน ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๗.๐๐ น. และหยุดประกอบกิจการในวันอาทิตย์ (สัปดาห์เว้นสัปดาห์) รับซื้อและขายวัสดุเหลือใช้ ได้แก่ พลาสติก แก้ว กระดาษ โลหะ มีพนักงาน ๒๓ คน ขั้นตอนการประกอบกิจการเริ่มจากรถขายสินค้า (รถซาเล้ง รถกระบะ) ชั่งน้ำหนักรถก่อนเข้า จากนั้นรถขายสินค้าจะขับเข้าไปเทสินค้าตามจุดที่กำหนด พนักงานรับสินค้านำสินค้านำลงจากรถผู้ขาย ผู้ขายขับรถมายังจุดชั่งน้ำหนักรถและรับเงินเป็นขั้นตอนสุดท้าย หลังจากรับซื้อเศษวัสดุแล้ว พนักงานประจำจุดคัดแยกตามประเภทเศษวัสดุ

โดยแบ่งพื้นที่...

โดยแบ่งพื้นที่เป็น ๒ จุด จุดที่ ๑ บริเวณโกดัง คัดแยกกระดาษ แก้ว พลาสติก จุดที่ ๒ เป็นพื้นที่โล่ง ไม่มีอาคาร ใช้อุณหภูมิวัดแยกโลหะ และจะรวบรวมไว้จนได้ปริมาณมากพอที่จะส่งขายต่อ ผู้ประกอบการจะจ้างรถ รับส่งสินค้าจากภายนอกมารับเศษวัสดุ รอบการนำเศษวัสดุเหลือใช้ไปขายประมาณ ๒ - ๓ ครั้งต่อสัปดาห์ ผลการตรวจวัดเสียงรบกวนในวันที่ตรวจสอบ พบว่า มีเสียงดังจากการประกอบการจริงในช่วงเวลา ๐๘.๔๐ - ๑๑.๐๑ น. ลักษณะเสียงขณะทำงานเป็นเสียงดังต่อเนื่องจากการกระแทกของการใช้รอกและวางเศษโลหะ ทำการ ตรวจวัดเสียงด้วยเครื่องวัดเสียงยี่ห้อ RION รุ่น NL-๕๒ หมายเลขเครื่อง ๖๑๒๙๖ มาตรฐาน IEC ๖๑๖๗๒-๑ Class ๑ ปรับเทียบด้วย Sound Calibrator รุ่น NC-๗๕ หมายเลขเครื่อง ๓๔๑๗๘๐๙๐ ได้รับรองมาตรฐาน IEC ๖๐๙๔๒: ๒๐๐๓ Class ๑ ๙๔ dB ๑๐,๐๐๐ Hz ค่าระดับการรบกวนวัดได้ ๒๓.๒ เดซิเบลเอ เกินกว่าค่ามาตรฐาน ตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง กำหนดมาตรฐานเหตุรำคาญ กรณีเสียงรบกวน ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ โดยกำหนดระดับเสียงรบกวนเท่ากับ ๑๐ เดซิเบลเอ หากระดับเสียงรบกวนที่คำนวณได้ มีค่ามากกว่า ๑๐ เดซิเบลเอ ให้ถือว่าเป็นเหตุรำคาญ เนื่องจากกรณีนี้มีผู้ร้องเรียนหลายราย ในวันที่ตรวจสอบพบผู้ร้องเรียนที่พักอาศัยห่าง จากสถานประกอบการประมาณ ๔๐ เมตร ให้ข้อมูลว่า เดิมเคยได้รับผลกระทบกลิ่นสารเคมีจากการประกอบกิจการ ของผู้อุตสาหกรรมมาตลอด จนถึงปลายปีที่ผ่านมากลิ่นลดลง ปัจจุบันได้รับผลกระทบจากเสียงดังรบกวนเป็นหลัก ได้ยินเสียงเกือบทุกวัน ลักษณะเป็นเสียงกระแทกจากโลหะดังเป็นครั้งคราว และมีเสียงโลหะกระทบกันดัง ต่อเนื่องตลอดเวลาที่มีการประกอบการตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๗.๓๐ น. ทำให้รบกวนการพักอาศัย โดยเฉพาะ สมาชิกในครอบครัวซึ่งมีผู้ป่วยติดเตียง ๑ คน ผู้สูงอายุ ๓ คน อยู่บ้านตลอดและได้รับผลกระทบจากเสียงมากที่สุด ข้อมูลการสอบถามประชาชนผู้อยู่อาศัยบริเวณรอบที่เกิดเหตุ ในวันที่ตรวจสอบพบผู้ได้รับผลกระทบเสียงดัง จากการประกอบกิจการที่พักอาศัยอยู่ทางทิศเหนือและทิศใต้จากสถานประกอบการ รัศมีประมาณ ๑๕๐ เมตร จำนวนประมาณ ๑๖ หลังคาเรือน ส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบคล้ายกับผู้ร้องเรียน ลักษณะเป็นเสียงโลหะกระทบกัน บางครั้งเป็นเสียงกระแทกดังมากจนทำให้ตกใจ ผู้พักอาศัยใกล้เคียงที่อยู่ทางทิศใต้ส่วนใหญ่เข้าทำงาน ในช่วงเวลากลางวัน ต้องนอนพักผ่อนในช่วงเวลากลางวันเสียงที่เกิดขึ้นอาจรบกวนการพักอาศัยได้

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้พิจารณาเอกสารหลักฐานที่ได้รับ และรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของศูนย์อนามัยที่ ๔ สระบุรี กรมอนามัย แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้เช่าที่ดินเพื่อใช้ประกอบธุรกิจรับซื้อของเก่าเพิ่มเติม จากการประกอบกิจการที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้บริษัท เจมเจริญทรัพย์รีไซเคิล จำกัด ประกอบกิจการ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทกิจการสะสมวัตถุ หรือสิ่งของที่ชำรุดใช้แล้วหรือเหลือใช้ ซึ่งผู้อุทธรณ์ มีรายชื่อเป็นหุ้นส่วนอยู่ด้วย การประกอบกิจการถูกร้องเรียนจากผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ จนถึงปัจจุบัน ซึ่งเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลลำลูกกาได้ลงพื้นที่ตรวจสอบ ข้อเท็จจริงและให้คำแนะนำเพื่อยุติปัญหามาโดยตลอด ช่วงเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ประชาชนที่อาศัยข้างเคียง บริเวณที่ใช้ประกอบกิจการ รวม ๑๑ ราย ร้องเรียนว่าได้รับความเดือดร้อนจากเสียงดัง แร่งสนั่นสะเทือน ฝุ่น ละเอียด สถานที่ประกอบกิจการไม่มีรั้ว ไม่มีระบบบำบัดน้ำเสีย ไม่มีที่ระบายน้ำ มีขยะและน้ำจากขยะไหลลงที่นา ของชาวบ้าน มีรถบรรทุกของเก่าจอดกีดขวางทางสาธารณะ เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลลำลูกกา ได้ลงตรวจสอบพร้อมทั้งจัดประชุมหาแนวทางแก้ไขปัญหาเพื่อยุติเรื่องร้องเรียนร่วมกันและได้จัดทำบันทึก ข้อตกลงไว้เป็นหลักฐาน จากนั้นเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้นำข้อตกลงไปออกเป็นคำสั่งและแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ ถือปฏิบัติ ซึ่งผลการติดตามเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๕ ของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลลำลูกกา พบว่าผู้อุทธรณ์ได้ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้ว แต่การประกอบกิจการยังคงมีเสียงดังเกิดขึ้นอยู่ตลอด ศูนย์อนามัยที่ ๔ สระบุรี กรมอนามัย เข้าตรวจวัดเสียงได้ค่าระดับการรบกวน ๒๓.๒ เดซิเบลเอ เป็นเสียงรบกวน พิจารณาว่าเป็นเหตุรำคาญ จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

และที่แก้ไข...

และที่แก้ไขเพิ่มเติม ส่งผลให้ผู้อุทธรณ์ปรับปรุงแก้ไขและระงับเหตุรำคาญ โดยให้หยุดประกอบกิจการที่ก่อให้เกิดเสียงดัง (หยุดใช้รถแม็คโครในการขนถ่ายสินค้า) จนกว่าจะดำเนินการหาวิธีที่เหมาะสมและไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญ ต่อประชาชนที่พักอาศัยข้างเคียง ผู้อุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ขอให้เพิกถอนคำสั่ง และทุเลาการบังคับตามคำสั่ง ได้แย้งว่าได้ให้บริษัทที่ขึ้นทะเบียนห้องปฏิบัติการวิเคราะห์เอกชน ตรวจวัดเสียง จากการใช้รถแบคโฮ ๑ ตัว ได้ค่าระดับการรบกวน ๑๕.๐ เดซิเบลเอ จึงขออนุญาตใช้รถแบคโฮ ๑ ตัว ในการประกอบกิจการระหว่างก่อสร้างโกดังใหม่ที่คาดว่าจะใช้เวลาประมาณ ๖ เดือน ศูนย์อนามัยที่ ๔ สระบุรี กรมอนามัย ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง พบว่า เสียงขณะทำงานเป็นเสียงดังอย่างต่อเนื่องจากการกระแทกของการใช้รถยกและวางเศษโลหะ ระดับเสียงรบกวนเกินค่ามาตรฐาน และสถานที่ประกอบกิจการ มีลักษณะเปิดโล่ง ไม่มีการป้องกันเสียงที่เกิดจากการทำงาน ประกอบกับมีการปฏิบัติงานทุกวัน จนเป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนโดยรอบสถานประกอบกิจการ ซึ่งในวันที่ตรวจสอบได้ดำเนินการตรวจวัดค่า ระดับเสียงรบกวนในช่วงเวลา ๐๘.๔๐ - ๑๑.๐๑ น พบว่า มีเสียงดังจากการประกอบกิจการจริง ลักษณะเสียง ขณะทำงานเป็นเสียงดังอย่างต่อเนื่องจากการกระแทกของการใช้รถแบคโฮยกและวางเศษโลหะ ค่าระดับการ รบกวนวัดได้ ๒๓.๒ เดซิเบลเอ เกินค่ามาตรฐานในประกาศกรมอนามัย เรื่อง กำหนดมาตรฐานเหตุรำคาญ กรณีเสียงรบกวน และได้สอบถามข้อมูลประชาชนที่อาศัยบริเวณใกล้เคียง พบว่า มีผู้ได้รับผลกระทบจากเสียง ดังที่เกิดจากการประกอบกิจการประมาณ ๑๖ หลังคาเรือน

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่า อุทธรณ์นี้มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ ที่กฎหมายกำหนดและก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญหรือไม่ อย่างไร

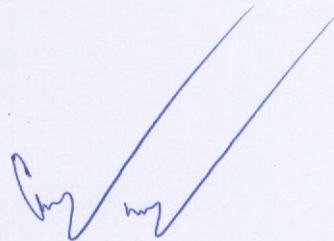
พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๕ กำหนดว่า “ในกรณีที่มีเหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง หรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้นดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเหตุรำคาญ... (๔) การกระทำใด ๆ อันเป็นเหตุให้เกิดกลิ่น แสง รังสี เสียง ความร้อน สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือน ฝุ่น ละออง เขม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใด จนเป็นเหตุให้เสื่อม หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ...” ประกาศกรมอนามัย เรื่อง กำหนดมาตรฐานเหตุรำคาญ กรณีเสียงรบกวน ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ โดยกำหนดระดับเสียงรบกวนเท่ากับ ๑๐ เดซิเบลเอ หากระดับเสียงรบกวน ที่คำนวณได้ มีค่ามากกว่า ๑๐ เดซิเบลเอ ให้ถือว่าเป็นเหตุรำคาญ เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เช่าที่ดิน เพื่อใช้ประกอบกิจการรับซื้อของเก่าเพิ่มเติม มีการใช้รถแบคโฮยกและวางเศษโลหะ โดยมีผู้อยู่อาศัยบริเวณ ใกล้เคียงได้รับผลกระทบจากมลพิษทางเสียง ซึ่งเป็นเสียงดังที่เกิดจากการกระแทกของการใช้รถแบคโฮยก และวางเศษโลหะอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ ประกอบกับการตรวจสอบของศูนย์อนามัยที่ ๔ สระบุรี พบว่า บริเวณที่เกิดเสียงดังมีลักษณะเปิดโล่ง ไม่มีการป้องกันเสียงที่เกิดจากการทำงาน แม้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการแก้ไข ปัญหาเสียงรบกวนตามคำแนะนำและคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้วแต่ยังคงมีเสียงดังเกิดขึ้นอยู่ตลอด ซึ่งจากการตรวจวัดเสียงทั้งก่อนและหลังออกคำสั่งคำนวณได้สูงเกินกว่าค่าระดับการรบกวนที่กำหนดไว้ถือเป็น เสียงรบกวน ดังนั้น การกระทำของผู้อุทธรณ์จึงเข้าข่ายเป็นเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามหนังสือที่ ๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๕ อาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้ว...

พิจารณแล้วเห็นว่า ขณะนี้ออกคำสั่ง นายสุภาพ ระดมเล็ก ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลลำลูกกา จึงเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีอำนาจหน้าที่พิจารณาออกคำสั่งทางปกครองได้ เมื่อพิจารณาจากรูปแบบของคำสั่งที่ประกอบด้วยข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมายที่อ้างอิง ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนการใช้ดุลพินิจ รวมถึงได้แจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งถูกต้อง จึงเป็นการปฏิบัติตามมาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แล้ว รวมทั้งก่อนออกคำสั่ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงและติดตามการปฏิบัติตามคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ปรับปรุงแก้ไขและผู้อุทธรณ์ได้หาวิธีการเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว ทั้งการยินยอมทำข้อตกลงเพื่อยุติข้อร้องเรียน และปรับปรุงภายในสถานประกอบกิจการ แต่ยังคงมีเสียงดังรบกวนอยู่ กรณีนี้ถือได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีโอกาสดังกล่าวที่ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนตามมาตรา ๓๐ แห่งวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แล้ว ตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นในสถานที่เอกชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้นระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันสมควรตามที่ระบุไว้ในคำสั่ง และถ้าเห็นว่าสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับเหตุรำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นในอนาคต ให้ระบุไว้ในคำสั่งได้ ” เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้อุทธรณ์เช่าที่ดินเพื่อใช้ประกอบกิจการรับซื้อของเก่าเพิ่มเติม มีการใช้รถแบคโฮยกและวางเศษโลหะก่อให้เกิดเสียงดังรบกวนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง ผลการตรวจวัดเสียงมีค่าระดับการรบกวนเกินกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนด ถือเป็นเหตุรำคาญจริง การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นใช้อำนาจตามมาตรา ๒๘ ออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ครอบครองสถานที่ปรับปรุงแก้ไขและระงับเหตุรำคาญ โดยให้หยุดประกอบกิจการที่ก่อให้เกิดเสียงดังจนกว่าจะดำเนินการหาวิธีที่เหมาะสมและไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญต่อประชาชนที่พักอาศัยใกล้เคียงสามารถกระทำได้ และมาตรการที่กำหนดไว้ในคำสั่งมีความเหมาะสมกับพฤติการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว ดังนั้น คำสั่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลลำลูกกา เจ้าพนักงานท้องถิ่น คำสั่งที่ ๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๕ จึงชอบด้วยกฎหมาย ทั้งนี้ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้อาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แก้ไขชื่อผู้รับคำสั่งจาก “นายณัฐธัญพงษ์ วงศ์อินตา” เป็น “นายณัฐธัญพงษ์ วงศ์อินตา” ด้วย

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์คำสั่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลลำลูกกา เจ้าพนักงานท้องถิ่น คำสั่งที่ ๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๕

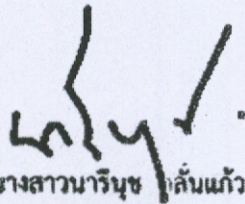
(นายอรรถพล แก้วสัมฤทธิ์)

รองอธิบดีกรมอนามัย

กรรมการและเลขานุการ

ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

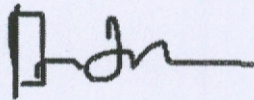
ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

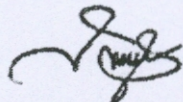
(นางสาวนารินุช ลั่นแก้ว)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

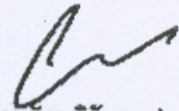
(นายณัฐกรณ์ ตีศรี)
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ

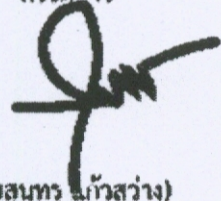
(นางอรทัย หวังวิวัฒนา)
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
กรรมการ

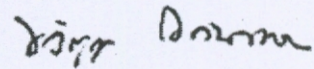
(นายสมชาย ตุ่นแก้ว)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายวรณัฏฐ์ วิรัชลาภ)
ผู้แทนกรมปศุสัตว์
กรรมการ

(นายสุนทร แก้วสว่าง)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

(นางชัญญฤดี โชติชนาหวิวงศ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ